

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului și pomenirea Sfinților Martiri Brâncoveni

Acest cuvânt este Dumnezeu, sunt Eu, Cuvântul Tatălui, Cuvântul Care a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu.

Eu sunt acest cuvânt, cuvântul care grăia cu omul în rai, cu Moise pe munte, cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov, cu David, cu profeții, cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și cu toți cei care au avut darul să audă cuvânt de la Dumnezeu.

Eu sunt acest cuvânt și azi, și până la sfârșitul timpului, căci lucrarea dată Mie de Tatăl este cuvântul și împlinirea lui apoi, fără ca să treacă vreo iotă din el, ci, din contra, să se împlinească, precum este scris.

Și acum se deschide cartea cuvântului Meu din vremea aceasta și așez în carte praznicul împărătesei cerului și a pământului, mama Mea Fecioara, prin care am venit de la Tatăl pe pământ prunc născut, și am crescut om desăvârșit și am împlinit lucrarea dată Mie de Tatăl, condamnarea Mea la moarte pe cruce pentru salvarea omului care ar fi să Mă cunoască de Dumnezeu adevărat, venit de la Dumnezeu pe pământ, iar cine știa Scripturile a primit putere să creadă în ele și să se facă fiu al lui Dumnezeu. De atunci Eu, Domnul, păstoresc și zidesc tainic împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii și pe fiii ei, pe cei cărora Tatăl le-a dat darul credinței, cu care ei Îl primesc pe Domnul Făcător al lor.

Pace vouă, o, pace vouă în zi de praznic sfânt, fii ai cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român! Când vin la voi cuvânt în cetate Mă anunț cine sunt. Când vin la voi cuvânt vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și-Mi așez între voi cuvântul, iar voi îl scrieți în cartea Mea cu voi, căci grăiesc ca să Mă auziți și să-l scrieți, fiilor.

De ce, oare, așez Eu această deslușire a lucrării cuvântului Meu și a celor cărora Eu, Domnul, le dau în grijă grăirea Mea cea din vremea aceasta? O, pe cât de primejdios este din multe pricini să vi se dea vouă cinstire aparte din partea celor ce cred cuvântul Meu de azi, tot atât de primejdios este să vă disprețuiască, să vă defaime, să vă bănuiască, să vă învinuiască, să facă așa cu voi cei ce vă știu pe voi ai Mei. Eu, Domnul, Mă așez atunci numaidecât între voi și ei ca să primesc Eu tot ce aruncă ei în voi, căci voi sunteți cărarea venirii Mele cuvânt pe pământ, așa cum Eu v-am pregătit și v-am așezat să stați și să Mă primiți, iar dacă voi le-ați face voile ca să vă aibă de partea lor, o, voi n-ați mai putea fi cărarea Mea din cer pe pământ și aș fi fără de sprijin ca să vin să-Mi așez cuvântul pe pământ, și apoi împlinirea lui.

Hai să ne așezăm și să lucrăm în zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara, și hai, mama Mea, să punem masă de cuvânt și de amintire a lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ, după de Eu am venit de la Tatăl Fiul al tău acum două mii de ani. Ai sărbătoare cu părtășie românească în ziua de amintire a venirii tale lângă Mine în cer, după ce ți-ai sfârșit mersul printre oameni, căci tot în ziua aceasta din an s-au suit la cer domnul țării, Brâncoveanu și feciorii lui și sfetnicul lui, toți muceniciți pentru credința cea din străbuni, o, și te bucuri pentru ei, pentru iubirea lor de Dumnezeu, mama Mea.

O, auziți voi, cei ce stați în numele credinței în Dumnezeu pe scaune de păstori? Auziți mărturisirea credinței Domnului țării? El și băieții lui și-au pus capul spre tăiere și nu și-au lepădat credința cea din străbuni. Semnul lepădării de credință n-ați dat să-l cunoașteți și să vă feriți să trădați străbunii și pe Dumnezeu. Acest semn a fost făcut cunoscut prin Scripturi acum două mii de ani și iată, este scris că după acest semn urmează antichrist să lucreze, și

să se arate potrivnicul cel din întuneric. O, n-ați vegheat, și nu dați să vegheați. Nu veți avea nicio bucurie, ci numai pătimire din partea acestui vrăjmaș ascuns acum.

Iată de ce Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ odată cu lovitura cea mai grea decât în toate timpurile asupra bisericii Mele din partea acestui vrăjmaș pitit încă! Vin pe pământ cuvânt și tot vin, iar suflarea gurii Mele îi tot taie calea precum este scris, și va fi nimic prin cuvântul Meu, el și toți slujbașii lui antichristi, iar voi atunci veți purta rușinea cea mai grea pentru lepădarea de credință, pentru supunerea pe care o dovedeți în fața vrăjmașului vostru ascuns, dar încă vă mai rog, vă mai cer să vă sculați cu puterea crucii Mele și să chemați la luptă puterile cerești ca să-l biruiți voi pe antichrist, nu el pe voi, nu el, auziți?

Eu, Domnul, încă vă mai strig, și îndelung vă strig, ridicați-vă ca David și retezați puterea duhului potrivnic și scoateți turma Mea de la pierzare și veți fi scriși în cer ca Brâncoveanu, ca biruitorii fiarei. Eu cu cuvântul fac biruință ori de câte ori trebuie biruință. Biruiți și voi prin cuvântul Meu. Numai să văd că ascultați, iar Eu vi-l dau în mână pe vrăjmașul cel ascuns. Îndrăzniți și nu uitați, Eu am biruit! Biruiți și voi! Amin.

O, mama Mea, iar și iar am rostit îndemnul la luptă asupra lui antichrist. O, cât aș vrea să vrea și ei, mamă.

— *O, Fiule Iisus, vin semnele cele înfricoșătoare, cărora nimeni nu le poate ține piept, niciun vrăjmaș, Fiule scump. E greu, știm, dar Tu ești Biruitorul Cel îmbrăcat în Tatăl, Care Ți-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Vrei însă și creștinii să fie biruitori și de aceea vii și-i îndemni la veghe, la luptă, căci vrăjmașul este fără de milă.*

Voi, copii ai credinței, bizuiți-vă pe Domnul și îndrăzniți împotriva necredinței cu Hristos în față! Hai la lupta cea mare! Treziți-vă, creștini români, ca să vedeți norul și să biruiți cu post și rugăciune, precum este scris, iar voi să fiți biruitori. Așa vă hărăzesc eu vouă în ziua mea de praznic sfânt.

Așa, Iisuse, Doamne, așa să se împlinescă biruința cea de partea creștinilor adevărați de pe pământ. Amin.

— O, mama Mea, Eu asta doresc și aștept: să fie adevărat creștinul, că numele de creștin nu are putere ca viața de creștin. Iată, am spus poporului cuvântului Meu să nu stea fără veșmânt de creștin, fără chipul cel dat de Dumnezeu. Omul creștin trebuie să se uite la Mine, nu la lumea cea păcătoasă. Creștinul trebuie să poarte barbă și port de creștin, nu de lume, și hrană ca în rai, nu ca lumea mâncătoare de carne și de toate cele de pe pământ, care nu sunt pentru creștinii lui Hristos, și trebuie rânduiala cea de post și de rugăciune, așa încât în vremea cea grea să Mă aibă de partea sa creștinul și să-l cunosc și să-l ocrotesc ca pe copilul Meu, că dacă-l găsesc în lume sau asemănându-se cu lumea îl las în bătaia urgiilor care vin pentru necredință, că nu e niciun păcat mai greu ca necredința, ca lepădarea de credință, mama Mea.

Mi-am pus la adăpost poporul cel pregătit prin cuvântul Meu. Îl învăț mereu să stea în ascultarea de povața Mea, căci Eu l-am pus deoparte ca să-l am sămânță nouă pentru nașterea din nou a lumii, ca pe vremea lui Noe facere nouă, mama Mea.

O, fii ai cuvântului Meu, așa vă păstrez Eu pe voi, că lumea de azi și-a ales pierzarea fiilor ei, despărțirea de Dumnezeu și putere de partea lui antichrist, care vine să-și ia rodul și să-l piardă apoi odată cu el, precum este scris.

O, fiilor, cuvântul Meu trebuie dorit de voi așa cum îl doresc sfinții și îngerii în cer, și trebuie să-l iubiți și să vă zidiți prin el, fiilor. Să Mă iubești, fiu creștin, și să nu fii rece și nepăsător de glasul Meu de peste tine, că vin de lângă Tatăl ca să te adun cum își adună cloșca puii să-i încălzească și să-i învețe să mănânce și cum să mănânce, că dacă tu nu stai sub cuvântul Meu, sub mantia Mea, te înveți să umbli și să te pierzi de sub aripile Mele și să nu-ți mai placă de dragostea cu care vin să ți-o dau și să te înveți de la Dumnezeu să iubești,

fiule creștin. Cei ce M-au iubit și Mă iubesc în acest cuvânt sunt cei ce se hrănesc cu el și îl împart cu frații, iar altfel nu este iubire de cuvântul Meu.

O, dacă nu veneam pe pământ cuvânt învățător mai puteam să-Mi ridic spre credință și spre faptă un popor? Cum s-ar fi putut aceasta dacă nu dădeam păstorire celor ce veneau să Mă ia din acest izvor și să Mă creadă că vin pe pământ Păstor și împlinire de împărăție cerească prin credința celor cărora le este dat darul să creadă?

O, fiilor, nu căutați fără cruce, nu căutați mângâieri, nu poziții, nu laude, nu bucurii, nu aplecări și închinăciuni din partea lui Dumnezeu și a semenilor. Căutați facerea voastră dacă vă apropiați, că iată, mulți n-au primit-o, n-au căutat-o și au rămas pitici de tot sub duhul de sine, duhul trufiei care te face să fii nemulțumit de Dumnezeu și de frați. Facerea omului este o lucrare care nu se sfârșește niciodată. Ea îl lucrează pe om cu fiecare pas al vieții lui, dacă se împacă cu ea cel care vine la Dumnezeu, Făcătorul omului.

Nu știe creștinul să stea la facere, nu-i place facerea, umblă de colo-colo și are grijă de păcatele altora și atât. Cel ce ia pe limbă păcatele aproapelui său ca să le poarte de colo-colo, face aceasta pentru că el este atât de păcătos de nu-și mai poate socoti viața lui abătută și pierdută de pe calea vieții. Cel plin de păcate nu mai are grijă de păcatele lui, și are ce are cu ale aproapelui său, căci așa îi cere mintea lui cea fără de umilință, fără de adevăr. Frații lui Moise, Aaron și Miriam, ațâtau poporul împotriva lui Moise și au biruit, dar a pierit acel popor, pentru că Eu, Domnul, prin Moise lucrăm, nu prin frații lui, care îl învinuiau pe el, ridicând asupra lui pe poporul Israel. O, așa fac și cei de azi, care se cred făcând parte din poporul cuvântului Meu, dar Eu îi întăresc mereu pe cei prin care lucrez să vin cuvânt pe pământ, că din părți se lovește în ei cu viclenie pentru nemulțumiri, că așa e pe pământ, e nemulțumit, e trufaș omul care nu are lepădarea de sine, care-l face frumos ca Dumnezeu, și iată, e urât la Dumnezeu cel plin de mintea sa.

Vă rog pe voi în ziua aceasta de părintească povăț pe voi, fiilor care luați din izvorul Meu de cuvânt, o, nu mai lucrați la două capete, și cu cei ce hulesc după plecarea dintre frați, și cu cei rămași pentru credincioșie lângă izvor. O, nu vă faceți singuri rost de rușine. Toate se descoperă, toate, că așa face Dumnezeu să descopere toate. Nu trage nimeni de voi nici în sus nici în jos, dar fiți cumiți, nu ridicați cuvânt de judecată pentru nemulțumirile din mintea voastră și împrumutate unii de la alții. Am tot așteptat această clipă ca să pot să vă vorbesc și să vă povățuiesc pentru cele lucrate urât de voi, de unii din voi. O, de ce vorbiți voi între voi de lucrarea cuvântului Meu? Aveți îndoială? Nu-i nimic dacă așa alegeți, dar de ce împărțiți în jur mintea voastră ca să slăbiți suflete neputincioase? Vă jucați de-a v-ați ascunselea ca să împrășcați cu otravă în părți. Sunteți atâta de greșiți, atâta de urâți din pricina lipsei de minte din cer, din pricina cârtirii, a bârfei, a necredinței, a ușurătății. Vă luați dreptul să răniți mersul spre Domnul al celor slabi și neputincioși cu firea și cu mintea și fără de statornicie pentru sfințenie. Sunteți de plâns. Vă amestecați cu cele ce nu sunt pentru voi. Vai vouă! Este cineva care a lucrat așa asupra lucrării cuvântului Meu și e acum între cei bolnavi cu mintea strânși grămadă deoparte, și vă spun aceasta ca să vă povățuiesc spre cumițenie de minte, căci acest cuvânt este Dumnezeu, o, fiilor.

E zi de căință și de povăț sfântă. Umblu la statura celor care iau de la izvorul Meu de cuvânt, căci unii din ei Îmi trimit dureri. Mă uit și peste cei care s-au tras afară, că iată, nu stau cumiți ca să nu le fie rău, ba, din contra, caută să-i clatine pe cei cu credință și care caută să poată pe mai departe pe calea cea grea a crucii Mele, căci vai celor fără de cruce!

Voi, cei care ați plecat de dorul plăcerilor, o, nu vă jucați cu cuvintele gurii voastre. Eu văd că nu vă temeți, dar Eu, Domnul, vă spun vouă: temeți-vă de Dumnezeu! V-ați pierdut mintea cea frumoasă pentru că Eu am ridicat de peste voi darul credinței, căci acest dar îl au doar cei care au lepădare de sine, iar voi nu aveți, fiindcă aveți iubire de sine și nu-L iubiți pe Dumnezeu din pricina aceasta.

Vă dați la bârfă despre taina venirii Mele cuvânt pe pământ și vă jucați cu focul și nu știți ce faceți. O, cât vă dați de grozavi! Ar fi să vă uitați la voi înșivă cum ați ajuns după ce M-ați dat din viața voastră, și atât de urâți sunteți acum fără Ființa Mea în voi, fără cuvântul Meu, pe care acum îl huliți ca pe o minciună.

Plăcerile trupului sunt căderi din har, sunt despărțire de Dumnezeu, sunt plata cea rușinoasă pentru păcatul trufiei, căci cine are trufie în minte este orb pentru musturarea de sine, orb față de umilința cea pedepsită în om pentru păcatul trufiei din minte. Necredința omoară de tot viața Mea în mintea și în fapta omului, și nu mai este creștin cel care se joacă de-a căderea din har. Vi s-a sluit frumusețea, v-au doborât slăbiciunile și nemulțumirile cu care vă tot acoperiți ascunderile și viclenia, de care aveți atâta nevoie acum și mereu. Iată, vine clipa să Mă slăvesc cu multul prin fiii poporului Meu cel lucrător pentru Mine între oameni, iar voi nu mai sunteți, și sunteți cu fiii lumii și v-ați pierdut păsarea de suflet ca fiii lumii, care, neavând ce să facă se duc la sala de sport și-și chinuie trupul după pofta lui satana și râde tot iadul de cei pierduți și fără de lucru sfânt pe pământ. O, ce voi face cu aceștia, ce va fi, oare, cu ei?

Îmi ușurez durerea când dau să vă spun că Mă doare și ce Mă doare. Vă spun vouă, celor ce-Mi știți durerea, și de unde vine ea, și le spun și celor ce-Mi fac dureri, să le fie milă le spun.

E zi de serbare dulce și stau cu puterile cerești în uimire pe lângă voi și vă țin sub man-tia Mea, fiilor din cetatea Mea cu voi. Vă rog pe voi acum să mergeți mai departe cu lucrul cel sfânt peste poporul adunat, că aș vrea, fiilor, aș vrea să știe cei care se vor alături, că lucrarea facerii omului este ceea ce trebuie să caute cei care se apropie de taina Mea cu voi, de izvorul cuvântului Meu de Păstor din cer.

Punem masă de pomenire și avem oaspeți ai zilei pe mucenicii pentru credință, pe Vodă Brâncoveanu și pe fiii lui, pildă după care ar fi să urmeze tot neamul ortodox și să biruiască prin unire pe vrăjmașul credinței sfinte.

Mama Mea se apleacă și vă strânge aproape ca să vă dea din duhul ei vouă, celor ce stați la masa de azi a praznicului ei.

O, fiilor, primiți păstorirea Mea peste voi. Aș vrea să pot să vă iert de tot ce ați greșit cuvântului Meu, numai că va trebui deslușire întreagă a celor greșite de voi, și aplecare cu umilință. Iar cei prea greșiți, o, să nu vorbească, ci să asculte cuvântul Meu și voia Mea și hotărârea Mea față în față cu greșelile lor, o, că-Mi este greu pe pământ cu cei care greșesc fără de îndreptare, fiilor.

Acum, binecuvântată să fie masa de pomenire și de prăznuire și bucuria, chiar dacă e rănită bucuria din Noi și din voi, căci vremea așa este acum.

Voiesc, fiilor, să vă pătrundă pe voi povețele Mele de azi pentru voi, iar Eu să pregătesc mereu povețe vouă, că multă, multă facere trebuie pentru creștini ca să fie ei fii ai acestei lucrări de cuvânt.

Iar voi, cei ce-Mi așezați cuvântul în carte, feriți-vă de lovituri, de duhul din om, de tulburările care dau să vă doboare, și stați sub ocrotirea Mea, că numai Eu vă știu durerea, și numai voi o știți pe-a Mea, numai noi, numai Eu și voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-08-2024